

پیش‌بینی مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت و لذت اجتماعی بر اساس سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده در فرزندان ازدواج مجدد و مقایسه آن با گروه عادی

ناصر یوسفی^۱، جمال رحیمی^۲، شبروز قبادی زاده^۳، محمد علی مسلمی^۴

چکیده

پژوهش حاضر، باهدف پیش‌بینی مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی بر اساس سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده در فرزندان ازدواج مجدد و مقایسه آن با گروه عادی بود. روش پژوهش پیش‌بین - مقایسه‌ای بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان دختر دبیرستانی پایه‌های دهم، یازدهم، دوازدهم شهرستان شهرضا در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود. نمونه پژوهش شامل ۱۰۶ دانش‌آموز، ۵۳ نفر دانش‌آموز "فرزندان ازدواج مجدد" و ۵۳ نفر "دانش‌آموز عادی" بود که به‌صورت نمونه‌گیری تصادفی، خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. به‌منظور جمع‌آوری داده‌ها از پرسش‌نامه‌های؛ مطلوبیت اجتماعی کروان و مارلو (SAS) پرسشنامه احساس امنیت اجتماعی گیلبرت و همکاران (SSPS) و پرسشنامه سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده بامریند استفاده شد. داده‌های با نرم‌افزار spss25 در قالب آزمون توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و استنباط آماری (تی دو نمونه مستقل و تحلیل واریانس و رگرسیون) تجزیه و تحلیل شدند. نتایج نشان داد سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده در فرزندان ازدواج مجدد و عادی با متغیر مطلوبیت اجتماعی، رابطه معنادار دارد ولی تفاوت معنادار بین دو گروه وجود ندارد. همچنین سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده در فرزندان ازدواج مجدد و عادی با متغیر احساس امنیت اجتماعی، رابطه معنادار ندارد و تفاوت معنادار بین دو گروه وجود ندارد. به بیانی واضح‌تر سبک فرزند پروری ارتباطی به ازدواج مجدد و عادی ندارد، فرزندان ازدواج مجدد و عادی از مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی یکسانی در خانه و جامعه برخوردار هستند، همچنین سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده در پیش‌بینی مطلوبیت اجتماعی نقش دارد ($p < 0.001$) ولی در پیش‌بینی احساس امنیت اجتماعی نقش ندارد ($p > 0.136$). نتایج حاصل از پژوهش حاضر می‌تواند مبنای طراحی برنامه‌های آموزشی و درمانی باشد که اجرایی شدن آن بر روی زوجینی که ازدواج مجدد کرده‌اند، خواهد توانست زمینه را برای تقویت مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی در فرزندانشان را فراهم کند.

واژه‌های کلیدی: مطلوبیت اجتماعی، احساس امنیت اجتماعی، سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده، فرزندان ازدواج مجدد.

^۱ استاد مشاوره خانواده و روانشناسی، گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه کردستان، کردستان، ایران

^۲ دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سنجند، سنجند، ایران

^۳ کارشناس ارشد مشاوره، گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه کردستان، کردستان، ایران (نویسنده مسئول)

shabroozghabadi@gmail.com

^۴ کارشناس ارشد روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

مقدمه

با گسترش روزافزون طلاق^۱، ازدواج مجدد^۲ به پدیده‌ای شایع تبدیل گردیده، میزان خشنودی و دوام آن نسبت به ازدواج اول ناچیز می‌باشد (یکله، محسن زاده و زهراکار، ۱۳۹۷). رواج ازدواج مجدد در زنان بیوه، واقعیتی اجتماعی می‌باشد که در جوامع کنونی از جمله ایران بنا به دلایلی چون افزایش بالای نرخ طلاق، تغییر و تحول در سبک زندگی، تغییر در ارزش‌های فرهنگی، بحران‌های سیاسی، اجتماعی رو به افزایش است (قوی‌پنجه، علی مندگاری و کلاته ساداتی، ۱۳۹۶). ازدواج مجدد نوعی زندگی زناشویی به حساب می‌آید که یکی یا هر دو طرف قبلاً با شخص دیگری در رابطه بوده و بنا به دلایلی (بیماری، فوت همسر، نداشتن فرزند، عدم تفاهم) رابطه ختم به جدایی و مجدداً با فرد دیگری ازدواج یا این‌که با وجود همسر اول دوباره با دختر یا زن دیگر ازدواج کرده است (ویبلینگ^۳، ۲۰۱۱).

ازدواج مجدد هنجاری زنان در ایران به صورت ازدواج دائم، موقت، چندهمسری، دوستانه می‌باشد. مشکلاتی که بر سر راه ازدواج مجدد بوده، در طول سال‌های اخیر پیچیده‌تر، موجب نفوذ در عوامل روان‌شناختی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و تفاوت‌های جنسیتی نیز گردیده است (صادقی، بهرامی و اسماعیلی، ۱۳۹۸). طبق آمارهای رسمی در سال ۱۳۹۶ از هر ۳/۹ ازدواج، ۱ مورد به طلاق منجر شده است (آسنجرانی، جزایری، فاتحی‌زاده، اعتمادی و دی‌مو، ۱۳۹۶). نکته قابل تأمل این است که ۷۰ تا ۸۰ درصد از زنان و مردان پس از جدایی، مجدداً ازدواج می‌کنند (سوئینی، ۲۰۱۰).

نسبت ازدواج‌های مجدد مردان مطلقه ایرانی به مردان غربی ۶ درصد بیشتر و نسبت ازدواج‌های مجدد زنان مطلقه ایرانی نسبت به زنان غربی ۲۵ درصد کمتر است (صادقی، بهرامی و اسماعیلی، ۱۳۹۶). بزرگ‌سالانی که در سال ۲۰۱۸، ازدواج کرده بودند ۲۶ درصد دارای ازدواج مجدد بوده‌اند، نرخ ازدواج مجدد در دو دهه گذشته به میزان زیادی کاهش یافته است. تغییرات ازدواج مجدد در گروه‌های سنی به طور قابل توجهی متفاوت می‌باشد (ساچوپرز، ۲۰۲۰). نگرش نادرست جامعه نسبت به زنان مطلقه، سرپرستی از فرزندان، احساس تنهایی، عوامل فرهنگی، اجتماعی، نیاز امنیتی، اقتصادی، عاطفی، باعث شکل‌گیری ازدواج مجدد می‌گردد (محمدی، ۱۳۹۹). تنهایی، نبود سرپرست، مراقبت از فرزندان، مشکلات مالی و اجتماعی، آسیب‌های روحی و روانی عاملی ترغیبی برای ازدواج مجدد می‌باشد (صادقی، بهرامی و اسماعیلی، ۱۳۹۸).

ازدواج مجدد مانند طلاق یک اتفاق ساده نیست، بلکه جریانی از وقایع است که به دنبال زنجیره انتقالی ایجاد و موجب اختلال در پویایی تعاملات زوجین نسبت به همدیگر می‌شود (آندرسون و گرین^۴، ۲۰۱۳). ازدواج مجدد به خاطر شیوه متفاوتی که نسبت به ازدواج‌های معمولی دارد، با مشکلات مختلفی (فرهنگی، اقتصادی، عقاید و سنت) روبرو می‌گردد که وجود فرزندان این چالش‌ها را شدت می‌بخشد (محمدی و محمدی، ۱۳۹۸؛ پاراتو و مگان^۵، ۲۰۱۶).

با توجه به تأثیر جنسیت و فرهنگ هر کدام از زوج‌ها، تجارب مختلفی از چالش‌های ازدواج مجدد را تجربه می‌نمایند، ازدواج مجدد دربرگیرنده چالش‌های گسترده‌ای برای خانواده‌ها و متخصصانی است که با آن‌ها رابطه دارند (آندرسون و گرین، ۲۰۱۳). نکته قابل توجه در مورد زوج‌های که ازدواج مجدد داشته‌اند، تمایل به مشاجره نسبت به زوج‌های عادی می‌باشد. این افراد فاقد الگوهای ارتباطی مفید می‌باشند (پیس و همکاران^۶، ۲۰۱۵).

تحقیقاتی که به بررسی این چالش‌های پرداخته‌اند، دربردارنده چالش‌های چون تهدید روابط زوجی در تعارض پذیرش کودکان، فرایند انتقال به درون خانواده جدید و مدیریت تعارض‌ها می‌باشند (ساچوپرز، ۲۰۲۰؛ آندرسون، گرین، ۲۰۱۳؛ سوئینی^۷، ۲۰۱۰). همچنین، تحقیقات خارجی که به مطالعه متغیرهای جمعیت‌شناسی کودکان همانند سن، جنس و خلق‌وخوی کودک در فرایند پذیرش ازدواج مجدد، اشاره نموده‌اند (وییلدینگ^۸، ۲۰۱۱؛ کان اونگ، کلمن، جیمسون^۸، ۲۰۱۱).

1. Divorce

2. Remarriage

3. Weibling

4. Anderson, & Greene

5. Prato, R., Meghan

6. Pace & et al

7. Sweeney

8. Ganong, Coleman & Jamison

اغلب مواقع ازدواج مجدد موجب آسیب‌های جبران‌ناپذیری در بخش‌های مختلف زندگی خانوادگی و زناشویی، اجتماعی می‌شود، بخش عظیمی از آسیب‌ها متوجه فرزندان می‌باشد (یکله، محسن زاده و زهراکار، ۱۳۹۷). ازجمله عواملی که با سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده در فرزندان ازدواج مجدد و عادی رابطه دارد، امنیت اجتماعی می‌باشد.

امنیت^۱ از نیازها و انگیزه‌های اساسی فرد و جوامع بشری تلقی می‌شود، به‌طوری‌که فقدان یا اختلال در آن منجر به تشویش، اضطراب و بازتاب‌های جبران‌ناپذیری می‌گردد، وجود امنیت سد قوی در برابر تغییرات واقعی، احتمالی و مایه آرامش، اطمینان خاطر، انعطاف‌پذیری می‌گردد (انیس، ۲۰۱۷؛ بویست، ۲۰۱۵؛ بخشنده زحمتی، بهیان و حقیقتیان، ۱۳۹۸). در نظریه سلسله مراتبی نیازهای مازلو، احساس امنیت بلافاصله بعد از ارضای نیازهای اولیه انسانی قرارگرفته است. تأمین امنیت در هر جامعه‌ای لازمه برخورداری از فرصت‌ها و منابع فرهنگی و اجتماعی، کاهش نرخ جرم، جنایت و آسیب‌های اجتماعی می‌باشد (عنبری، حسین زاده و حقیقتیان، ۱۳۹۸). امنیت پیش‌زمینه جامعه‌ای امن و زمینه‌ساز توسعه جوامع انسانی می‌باشد، سعادت جوامع بشری در گرو حفظ، بقای امنیت و احساس حاصل از آن می‌باشد، علاوه بر آن عدم امنیت، دربردارنده علائمی چون تنش مداوم، ترس عمومی، بی‌قراری، بی‌خوابی، ترس‌های مبهم از حوادث احتمالی می‌باشد (دسترنج و قنبری، ۱۳۹۹). احساس امنیت نقش مهمی در تأمین بهداشت اجتماعی، کاهش آسیب‌های اجتماعی، توسعه سلامت عمومی و روانی دارد، نبود احساس امنیت منجر به بیماری‌های جسمانی و روانی در افراد جامعه می‌گردد (غفاری و شیرعلی، ۱۳۹۵).

گیلبرت^۲ در نظریه فراتشخیصی خود با طرح سازه امنیت اجتماعی آن را مفهومی مهم و مرتبط با سلامت و بهزیستی دانسته و معتقد است فقدان این منشأ بسیاری از آسیب‌های روانی است (گیلبرت، مک اوان، میترا، فرانکز ریچتر و راکلیف^۳، ۲۰۰۹). احساس امنیت اجتماعی^۴ به شکل پدیده‌ای روان‌شناختی و اجتماعی متأثر از تجربه‌های مستقیم و غیرمستقیم افراد از شرایط اجتماعی می‌باشد و انسان‌ها برای داشتن زندگی سالم و تداوم روابط اجتماعی به آن نیاز مبرمی دارند (رادفر و حبیب زاده، ۱۳۹۷). احساس امنیت اجتماعی مشخصه اصلی توانایی فرد برای مقابله با سختی‌ها و چالش‌های زندگی و ارتقاء سلامت روان و بهزیستی است (یعقوبخانی، اسد زاده، سعدی پور، دلاور و درتاج، ۱۳۹۷). همچنین کلی و دوپاسکویر نشان دادند که امنیت اجتماعی حالت خاصی از عاطفه، مناسب است که با تجارب پیوند جویی با اطرافیان مرتبط است (کلی و دوپاسکویر^۵، ۲۰۱۶). نکته حائز اهمیت، در این زمینه، وجود احساس امنیت در بین افراد جامعه است؛ یعنی در کنار وجود امنیت در بعد عینی، امنیت باید از نظر ذهنی نیز وجود داشته باشد. با توجه به این مسائل، برخی از کارشناسان احساس امنیت را مقدم بر وجود عینی امنیت می‌دانند (حمیدی پور و رجبی، ۱۳۹۷). امنیت اجتماعی در سال‌های اخیر موردتوجه محافل علمی و پژوهشی بسیاری قرارگرفته به جهت نقش قابل‌توجهی که امنیت اجتماعی و مهم‌تر از آن، بحث احساس امنیت اجتماعی در تهدید و یا تقویت زیرساخت‌های توسعه یک جامعه بر عهده دارد (متقی، رضایی و اکبری، ۱۳۹۷).

نتیجه پژوهش (محمدی و محمدی، ۱۳۹۹) "چالش‌های ازدواج مجدد زنان با حضور فرزند" نشان داد که ازدواج مجدد والدین تأثیری منفی بر ابعاد گوناگون زندگی (اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی) دارد، این تأثیر زمینه‌ساز طرد از جانب همسالان و جامعه برای فرزندان می‌باشد. محمدی (۱۳۹۹) در پژوهشی تحت عنوان "مطالعه جامعه‌شناختی مسائل مرتبط با ازدواج امنیت روانی و جانی، پیامد جو متشنج خانواده در ازدواج مجدد می‌باشد. یافته‌های پژوهش صادقی، بهرامی و اسماعیلی (۱۳۹۸) با عنوان "تدوین مدل بومی عوامل فرهنگی بازدارنده ازدواج مجدد سرپرست خانوار زیرپوشش کمیته امداد کشور ایران در سال ۱۳۹۵" تعصبات قومی و مخالفت فرزندان پسر با ازدواج مجدد مادر زمینه ساز ناامنی، مشکلات رفتاری، کاهش کیفیت زندگی فرزندان می‌گردد.

پژوهش خلجی، افراسیابی و روحانی (۱۳۹۸) نشان داد، زمانی که در ازدواج مجدد، مادر سرپرستی فرزند را بخواهد بر عهده بگیرد با برخورد نامطلوبی از سوی همسر سابق مواجه می‌شود، همسر می‌تواند با طرح شکایت حضانت کودک را بگیرد، این

1. safe

2. Gilbert

3. Gilbert, Mc Evan, Mitra, Franks, Richter & Rockliff

4. Sense of social security

5. Kelly & Dupasquier

درگیری‌ها، باعث نگرانی و احساس طرد شدن در فرزند می‌شود. نتایج پژوهش‌های داخلی نشان داد که سلامت روانی، کیفیت زندگی و بهزیستی ذهنی کودکان در ازدواج‌های مجدد پایین‌تر از کودکان در خانواده‌های عادی و تک والد است (انسرودی، ۱۳۹۲). بر اساس یافته‌های کمبل^۱ (۲۰۱۲)، در خانواده‌های با ازدواج مجدد حضور فرزند ناتنی عاملی مشکل‌زا در ایجاد رابطه مطلوب به شمار می‌روند.

تحقیقات داخلی و خارجی انجام‌شده، نشان می‌دهد که نقاط ضعف ازدواج مجدد از نقاط قوت آن بیشتر است و موجب ستیزه‌گری، افزایش خطاهای افراد در زندگی و موجب توقف رشد در فرزندان می‌گردد (گرانث، ۲۰۱۳). کان اونگ و همکاران (۲۰۱۱) در پژوهشی که به بررسی ادراک کودکان از، ازدواج مجدد والدین خود پرداختند، نشان داد که کودکان این خانواده‌ها به مقایسه والد ناتنی خود با والد اصلی خود می‌پردازند، نتایجی چون پذیرش یا طرد از سمت دوستان و همسالان، اجتماع و عدم امنیت نسبت به آینده و حال به دنبال دارد.

عامل دیگری که با سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده در فرزندان ازدواج مجدد و عادی ارتباط دارد، مطلوبیت اجتماعی^۲ می‌باشد مطلوبیت اجتماعی قسمتی از ساختار اصلی شخصیت افراد می‌باشد و متشکل از دو قسمت: انکار کردن صفات، رفتارها و ویژگی‌های ناپسند، تأیید ویژگی‌ها، رفتارها می‌باشد، سعی افراد بر این است که با تلاش فراوان خود را به شکل عالی مطرح نمایند و با توسعه مهارت‌ها و ارزش‌های اجتماعی خود از عدم تأیید اجتماعی جلوگیری نمایند (دو مینگوس اسپینوزا، روس ابل کوتو، هارب و باینا،^۳ ۲۰۱۸).

مطلوبیت اجتماعی به نحوه تمایل ذاتی افراد برای دادن پاسخ مناسب و قابل قبول از نظر جامعه به صورتی که فرد از نگاه اطرافیان خود عالی، بدون عیب و نقص به نظر می‌رسد، در عوض آنچه که واقعاً فکر می‌کنند، معتقدند یا پاسخ می‌دهند (لیا ئو،^۴ ۲۰۱۶؛ کامینسکا و فولشام^۵، ۲۰۱۶؛ روزبھانی و اخلاقی کوهپایی، ۱۳۹۷).

در تعریفی دیگر، مطلوبیت اجتماعی دارا بودن گرایش‌های مثبت نسبت به افراد، پذیرفتن افراد باوجود داشتن برخی رفتارهای سردرگم کننده و پیچیده آن‌ها است و برای دستیابی به آن از هیچ تلاشی کوتاهی نمی‌کنند (طالبیان، ۱۳۹۹؛ محسنی و میرگل، ۱۳۹۹). مطلوبیت‌های اجتماعی به عنوان قواعد و قانون عمومی مورد تأیید جامعه و یا گروه واقع شده‌اند پایه و اساس عمل، رفتار و قضاوت درباره رفتارها، وقایع و پیامدهای اجتماعی هستند که موجب افزایش خودکارآمدی می‌شود. بنابراین مطلوبیت و پذیرش به معنای برخورداری افراد از منابع و حمایت‌ها در روابط و پیوندهای اجتماعی است (بهداری خسروشاهی و برقی، ۱۳۹۸). افراد با مطلوبیت اجتماعی مناسب برای محفوظ ماندن از طرد اجتماعی همواره در تلاش‌اند. مطلوبیت اجتماعی می‌تواند موجب نوعی خود تغییری در فرد گردد که با تنظیم اهداف در زندگی، عملکرد بهتر و در نتیجه رضایت از زندگی و افزایش انگیزش را به وجود آورد. درواقع درک اینکه فرد دارای استعدادی است و به موجب این استعداد در جامعه و بین اعضای خانواده و دوستان دارای ارزش و احترام بوده، موجب بروز احساس مثبت در وی خواهد شد (بزرگمهری جمهری، حافظی، عسگری، مکوندی و پاشا، ۱۳۹۸).

مطلوبیت اجتماعی مطلوب باعث کسب جایگاه خاصی برای فرد در گروهی که به تعلق خاطر دارند می‌گردد که این امر به نوبه خود باعث می‌گردد خود پنداره فرد که همان ایمان به توانایی و ارزش وجودی خویش است به نهایت مطلوب خود برسد، خصوصیات نظیر احترام به خود، روابط بین فردی عالی، توانایی قوی ابراز وجود و بیان باورهای خود، برخورداری از نعمت سلامت روانی عالی از مشخصه بارز این افراد است به شمار می‌رود (طهماسبی پور، نصری و محمدی، ۱۴۰۰). افراد برخورداری از ویژگی مطلوبیت اجتماعی نگرش و احساس مثبتی در مورد خود و زندگی گذشته‌شان دارند، باوجود ضعف‌ها و ناتوانی‌هایی تمامی جنبه‌های خود را می‌پذیرد. جامعه و افراد آن را با همه کمبودها و جنبه‌های مثبت و منفی باور دارند و می‌پذیرند. افراد با مطلوبیت اجتماعی مناسب برای خود احترام قائل هستند و خود را با ارزش و مورد قبول دیگران می‌دانند و در روابط بین

¹. Campbell, M

². Social desirability

³. Domínguez - Espinosa, Rosabal-Coto, Harb & Baena

⁴. Liao

⁵. Kaminska & Foulsham

فردی به خود متکی هستند. افزون بر این، چنین افرادی می‌توانند افکار و باورهای خود را به‌درستی بیان نمایند (مرادی و دهقانی، ۱۳۹۷).

نتایج تحقیقات بیانگر این است که مطلوبیت اجتماعی به‌مانند پیوستاری می‌باشد که در یک انتهای آن افرادی با سطح بالایی از مطلوبیت اجتماعی قرار دارند که عقاید و تجارب شخصی خود را در مصاحبه‌ها و پاسخگویی به سؤالات تغییر می‌دهند در جهت مثبت یا منفی، در صورتی که در انتهای دیگر آن، افرادی با سطح پایینی از مطلوبیت اجتماعی قرار دارند که در عقاید و تجارب خود مطمئن و استوار می‌باشند (سرمدی سلطان، زارعی، میانکلی و سلیمی بجستانی، ۱۳۹۲).

در مطالعه لانگرلند^۱ (۲۰۱۱) مشخص شد که کیفیت حمایت اجتماعی ادراک‌شده با افزایش احساس همبستگی بین افراد، سبب بهبود سلامت روانی می‌گردد. در تحقیق (خادمی، علی‌اکبری و سلمانپور، ۱۳۹۷) بین مقبولیت اجتماعی و نگرش مادر با اضطراب مدرسه دانش آموزان رابطه معنی‌دار وجود دارد. زرگرشیرازی و سراج خرمی (۱۳۹۰) در بررسی خود "رابطه خود اثربخشی و مقبولیت اجتماعی با اضطراب اجتماعی" بیان کردند که رابطه معناداری بین این متغیرها و خصوصاً مقبولیت اجتماعی و اضطراب اجتماعی (اضطراب مدرسه) وجود دارد.

پور فراهانی، احمد برآبادی و حیدرنیا (۱۳۹۸) در پژوهش خود "اثربخشی درمان گروهی مبتنی بر پذیرش و تعهد بر اضطراب اجتماعی دختران نوجوان بی‌سرپرست" گزارش کردند، گروه درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل موجب کاهش اضطراب اجتماعی و مؤلفه‌های آن از جمله اجتناب، ترس و علائم فیزیولوژیک می‌باشد.

خانیکی و معتمدی (۱۳۹۵) در تحقیقی تحت عنوان "تأثیر مشاوره گروهی" راه حل محور "بر خودکار آمدی و حمایت کودکان کار" نشان داد که مشاوره گروهی راه حل محور با افزایش معنی‌داری خودکارآمدی در آزمودنی‌های گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه می‌باشد اما در میزان متغیر حمایت اجتماعی تفاوت معنادار نبوده است. در پژوهش محمودی و بریمانی (۱۳۹۹) "تحت عنوان رابطه بین مطلوبیت اجتماعی و خودکارآمدی با شادکامی دانشجویان" معنی‌دار مثبتی بین مطلوبیت اجتماعی و خودکارآمدی با شادکامی دانشجویان وجود دارد.

فرزندان ازدواج مجدد برای داشتن کارکرد مطلوب در جامعه نیاز به امنیت و مطلوبیت اجتماعی دارند. ضرورت فهم این که چه عواملی بر این دو بعد تأثیرگذارند، ضروری می‌باشد. از جمله مواردی که به احتمال فراوانی بر امنیت و مطلوبیت اجتماعی فرزندان تأثیرگذار می‌باشد، سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده می‌باشد.

اولین تجربه ارتباطی کودک در خانواده با والدین نشاءت می‌گیرد، خانواده تأثیرگذارترین تعاملات را در شکل‌گیری شخصیت فرزندان ایفاء می‌نماید، (چاوی، چاوی و چن^۲، ۲۰۱۶). به‌واقع، سبک‌های فرزند پروری ترکیبی از رفتارهای والدین می‌باشد که در موقعیت‌های گوناگونی ایجاد و موجب گسترش فضای مؤثر فرزند پروری دائمی می‌گردد (ذکابی فر و موسوی زاده، ۱۳۹۸). پژوهش استیل و مک‌کینی^۳ (۲۰۱۹) نشان داد، بین سبک‌های فرزند پروری و مشکلات روان‌شناختی رابطه معناداری وجود دارد. نتایج پژوهش سیلین، کی‌لیک، کایا، یوکار و ناسلیگول^۴ (۲۰۲۱) نشان داد که بین خودشیفتگی و سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده رابطه معناداری وجود دارد.

در پژوهشی تحت عنوان "سبک‌های فرزند پروری والدین به‌عنوان پیش‌بینی کننده رفتارهای اجتماعی کودکان پیش‌دبستانی" بر روی ۲۷۶ کودک در ترکیه انجام شد، نتیجه نشان داد که والدین با سبک تنبیهی ملایم بهترین سبک‌ها برای پیش‌گویی رفتارهای اجتماعی مثبت یا منفی کودکان هستند (نسلیهان و مروه^۵، ۲۰۱۸). سعیدی فر و نیک‌سیرت (۱۴۰۰) در پژوهشی تحت عنوان "بررسی نقش سبک‌های فرزند پروری در پیش‌بینی سلامت روان دانش‌آموزان با میانجی‌گری هوش معنوی نشان داد، رابطه معنادار مثبت بین سبک مقتدرانه با هوش معنوی وجود دارد. اوزگور^۶ (۲۰۱۶) شیوه فرزند پروری

1. Langerland

2. Chou, Chou & Chen

3. Steele & McKinney

4. selin, kilickaya., nehir ucar, merve & denizci nazligul

5. Neslihan Saltalı , Merve İmi

6. Özgür

سهل گیر و مستبد ارتباط معنی داری با اعتیاد به اینترنت نوجوانان دارد و کمترین میزان اعتیاد به اینترنت را در شیوه مقتدر بود.

مرور ادبیات گذشته که به بررسی شیوه های فرزند پروری ادراک شده پرداخته اند، بیانگر تأثیر سبک های فرزند پروری در بروز مشکلات رفتاری کودکان و نوجوانان منعکس کننده شرایط پیچیده بین فردی اعضای خانواده، خصوصاً والدین است (میلز، آربی یو، لال و دی جای گیر، ۲۰۱۸). نتایج پژوهش های (زوکتو و اوپالی، فی جو، آماتو و ناتو، ۲۰۱۹؛ هوک و همکاران، ۲۰۱۵؛ والنت، کوگ موریرا و سانچز، ۲۰۱۷) در فرهنگ های آمریکایی و اروپایی مطلوب ترین سبک فرزند پروری، سبک فرزند پروری مقتدرانه می باشد، معمولاً با پیامدهای مطلوبی در رابطه با فرزندان (مصرف پایین مواد، کاهش مشکلات رفتاری و راهبردهای سازگارانه تر) رابطه دارد.

با توجه به پیشینه تحقیق، سبک های فرزند پروری ادراک شده بر امنیت اجتماعی و مطلوبیت اجتماعی گروه های مختلف نقش مؤثری داشته باین حال پژوهشی در زمینه بررسی و مقایسه مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی بر اساس سبک های فرزند پروری ادراک شده در فرزندان ازدواج مجدد و عادی انجام نشده است. هدف این پژوهش بر این است که به بررسی و مقایسه مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی بر اساس سبک های فرزند پروری ادراک شده در فرزندان ازدواج مجدد و عادی بپردازد.

روش

روش پژوهش حاضر با توجه به نحوه گردآوری داده ها، جزء تحقیقات توصیفی، از نوع پیش بین - مقایسه ای است. جامعه، نمونه و روش نمونه گیری: جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان دبیرستانی، دختر پایه های دهم، یازدهم، دوازدهم شهرستان شهرضا در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود. با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای چند مرحله ای، ابتدا به صورت تصادفی از هر ناحیه ۵ مدرسه و از هر مدرسه سه کلاس (یک کلاس از پایه دهم، یک کلاس از پایه یازدهم و یک کلاس از پایه دوازدهم) انتخاب شدند. به سؤالات پرسشنامه های سبک های فرزند پروری بامریند، پرسشنامه مطلوبیت اجتماعی کراون و مارلو و پرسشنامه احساس امنیت اجتماعی گیلبرت و همکاران پاسخ دادند. در نهایت ۵۳ نفر دانش آموز "فرزندان ازدواج مجدد" به صورت تصادفی انتخاب شدند و ۵۳ نفر دانش آموز عادی، ضمن همتا سازی در متغیرهای جمعیتی شناختی مانند؛ سن، جنسیت و پایه تحصیلی به عنوان گروه مقایسه تصادفی انتخاب شده و گروه نمونه را تشکیل دادند. داده های با نرم افزار SPSS25 تحلیل گردید. برای گردآوری داده ها از ابزارهای زیر استفاده شد.

الف) پرسشنامه سبک های فرزند پروری بامریند (psi): پرسشنامه سبک های فرزند پروری توسط بامریند در سال (۱۹۷۳) طراحی شد. این پرسشنامه دارای ۳۰ ماده است که ۱۰ ماده آن به شیوه آزاد گذاری، ۱۰ ماده به شیوه استبدادی و ۱۰ ماده دیگر به شیوه اقتدار منطقی والدین مربوط می شود. این پرسشنامه شیوه های فرزند والدین را در سه عامل اندازه گیری می کند. در مقابل هر عبارت گزینه های کاملاً مخالفم، مخالف، تا حدودی مخالفم، موافقم و کاملاً موافقم برای ارزش گذاری وجود دارد. شماره های ۱، ۶، ۱۳، ۱۰، ۱۴، ۱۷، ۱۹، ۲۱، ۲۴ و ۲۸، مربوط به حیطه آزاد گذاری، شماره های ۲، ۳، ۷، ۹، ۱۲، ۱۶، ۱۸، ۲۵، ۲۶ و ۲۹، مربوط به حیطه استبدادی و شماره های ۴، ۵، ۸، ۱۱، ۱۵، ۲۰، ۲۲، ۲۳، ۲۷ و ۳۰، مربوط به حیطه اقتدار منطقی می باشد.

غلامرضا اسفندیاری (۱۳۸۳) جهت تعیین روایی محتوای آزمون، از ۱۰ نفر صاحب نظر در زمینه روانشناسی و روان پزشکی خواست میزان روایی هر جمله را با علامت زدن مشخص و نظر اصلاحی بدهند که نتیجه این نظرخواهی نشان داد آزمون مذکور از روایی بالایی برخوردار است، همچنین میزان پایایی را با استفاده از روش باز آزمایی برای آزاد گذاری و مسامحه گر برابر ۶۹٪، استبدادی برابر ۷۷٪ و اقتدار منطقی برابر ۷۳٪ به دست آمد. پودینه و همکاران (۱۳۹۵) برای تعیین پایایی

1. Mills, Arbeau, Lall, Jaeger & Inan

2. Zuquett, Opaleye, Feijó, Amato, Ferri & Noto

3. Hock & et al

4. Valente, Cogo - Moreira & Sanchez

5. Baumrind Parenting Styles Questionnaire

پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ، مقدار ضریب آلفا برای سبک‌های فرزند پروری مستبدانه، مقتدرانه و سهل گیرانه به ترتیب ۰/۷۷، ۰/۸۳ و ۰/۷۵ به دست آوردند. بوری^۱ (۱۹۹۱) برای بررسی اعتبار و روایی این پرسشنامه از روش افتراقی استفاده نمود و نتیجه به دست آمده بیانگر آن بود که شیوه استبدادی رابطه منفی با سهل گیری و اقتدار منطقی دارد. ولی شیوه

سهل گیرانه رابطه معنی داری با شیوه قاطعانه نداشت.

ب) پرسشنامه پذیرش اجتماعی کراون و مارلو^۲ (SAS): پرسشنامه مطلوبیت اجتماعی در سال (۱۹۶۰) توسط کراون و مارلو طراحی شد. پرسشنامه دارای ۳۳ ماده است. نمره کل آزمون بر مبنای پاسخ‌های صحیح یا غلط هر ماده مشخص می‌گردد. افرادی که نمره آنان بین صفر تا هشت می‌باشد، از مطلوبیت اجتماعی کمتری برخوردارند و به احتمال زیاد مورد طرد قرار می‌گیرند. نمره‌های ۹ تا ۱۹ افرادی با مطلوبیت اجتماعی در حد متوسط می‌باشد، رفتارهای آنان منطبق بر قواعد و هنجارهای اجتماعی می‌باشد. افرادی که نمره‌های آنان بین ۲۰ تا ۳۳ است، رفتار واقعی آنان با قواعد و هنجارهای اجتماعی از تطابق بسیار زیادی برخوردار می‌باشد. ضریب اعتبار این آزمون با روش باز آزمایی بالای ۰/۸۰ بوده است، از نظر روایی این آزمون با دیگر ابزارهای روان‌شناختی که برای اندازه‌گیری مطلوبیت اجتماعی ساخته شده، همبستگی بالا نشان داده است (گنجی، ۱۳۸۴). در پژوهش سرمدی سلطان و همکاران به نقل از ثمری (۱۳۹۲) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۴ محاسبه شده که بیانگر اعتبار قابل قبول آن است.

ج) پرسشنامه احساس امنیت و لذت اجتماعی^۳ (SSPS): این مقیاس دارای ۱۱ گویه و به صورت خود گزارشی می‌باشد که توسط گیلبرت و همکاران، جهت سنجش احساس امنیت اجتماعی طراحی و ساخته شده است (گیلبرت و همکاران، ۲۰۰۹). این مقیاس، تجربه فرد را از درک جهان اجتماعی خود به صورت محیطی امن، صمیمی و پذیرا نشان می‌دهد. شرکت کنندگان توافق خود را با جملات، بر اساس مقیاس لیکرت از ۱ تا ۵ درجه بندی می‌کنند (۱= تقریباً هرگز تا ۵= تقریباً همیشه). نمره فرد از جمع نمرات ۱۱ گویه به دست آمده می‌آید. ضریب آلفای کرونباخ برای نسخه اصلی این ابزار ۰/۹۱ و برای نسخه ترک آن ۰/۸۲ گزارش شده است (اکین و همکاران^۴، ۲۰۱۲). همچنین در نسخه ترک آن دامنه همبستگی تصحیح شده ماده‌های این مقیاس با نمره کل از ۰/۳۴ تا ۰/۶۱ گزارش شده است (اکین و اکین^۵، ۲۰۱۶). کلی و دوپاسکویر^۶ (۲۰۱۶) در کانادا، از آلفای ۰/۹۶ گزارش کردند. یعقوبخانی و همکاران (۱۳۹۷) در بررسی پایایی، روایی و ساختار عاملی نسخه فارسی مقیاس امنیت و لذت اجتماعی در جامعه جوانان ایرانی، ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۱ را گزارش کردند. که نشان داد که مقیاس امنیت و لذت اجتماعی از همسانی درونی مطلوبی برخوردار است. ضریب باز آزمایی به فاصله ۵ هفته (۰/۷۵) ثبات مقیاس را نشان داد. تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی از الگوی تک عاملی حمایت کرد که با الگوی یک عاملی نسخه اصلی این مقیاس همخوان است. بر اساس یافته‌های یعقوبخانی و همکاران (۱۳۹۷) به نظر می‌رسد که مقیاس امنیت و لذت اجتماعی در جامعه نوجوانان ایرانی می‌تواند به عنوان ابزاری معتبر جهت سنجش احساس امنیت اجتماعی به کار رود.

روند اجرای پژوهش: پس از کسب مجوزهای لازم از آموزش و پرورش مرکز شهرستان شهرضا و مراجعه به مدارس، پرسشنامه مطلوبیت اجتماعی کراون و مارلو (SAS)، پرسشنامه احساس امنیت و لذت اجتماعی گیلبرت و همکاران (SSPS) و پرسشنامه سبک‌های فرزند پروری ادراک شده بامریند در بین دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم توزیع شد. با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای، ابتدا به صورت تصادفی از هر ناحیه ۵ مدرسه و از هر مدرسه سه کلاس (یک کلاس از پایه دهم، یک کلاس از پایه یازدهم و یک کلاس از پایه دوازدهم) انتخاب شدند. به سؤالات پرسشنامه‌های سبک‌های فرزند پروری بامریند، پرسشنامه مطلوبیت اجتماعی کراون و مارلو و پرسشنامه احساس امنیت اجتماعی گیلبرت و همکاران

¹ . Buri,

² . Marlowe – Crowne social Desirability Scale

³ . Social Security Feeling Questionnaire

⁴ . Akin, A., Uysal, R., Özkara, N., & Bingöl, T.Y

⁵ . Akin, U., & Akin, A

⁶ . Kelly, A. C., & Dupasquier J

پاسخ دادند. در نهایت ۵۳ نفر دانش آموز "فرزندان ازدواج مجدد" به صورت تصادفی انتخاب شدند و ۵۳ نفر دانش آموز عادی، ضمن همتا سازی در متغیرهای جمعیت شناختی مانند؛ سن، جنسیت و پایه تحصیلی به عنوان گروه مقایسه تصادفی انتخاب شده و گروه نمونه را تشکیل دادند. ملاک های ورود دانش آموزان دارای والدین ازدواج مجدد به پژوهش عبارت بودند از؛ ۱- محدوده سنی ۱۵ تا ۱۹ سال، ۲- دارای والدین دارای ازدواج مجدد، ۳- مشغول به تحصیل در مقطع دوم متوسطه. همچنین به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی پژوهش، در مورد اهداف پژوهش توضیحات لازم به دانش آموزان ارائه شد و بعد از کسب رضایت کامل، پرسشنامه های پژوهش پخش شدند. همچنین به دانش آموزان اطمینان داده شد که اطلاعات جمع آوری شده کاملاً محرمانه خواهد بود و به همین علت در فرم پرسشنامه ها از ذکر اسم دانش آموزان خودداری شد.

نتایج

در این پژوهش تعداد ۱۸۰ پرسشنامه توزیع شد، بعد از گردآوری داده ها، تعداد ۱۰۶ نمونه مورد بررسی قرار گرفتند، به منظور آزمون فرضیه پژوهش مبنی بر پیش بینی مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی بر اساس سبک های فرزند پروری ادراک شده در فرزندان ازدواج مجدد و مقایسه آن با گروه عادی. ابتدا اطلاعات توصیفی متغیرهای پژوهش و سپس ضرایب رگرسیون و تحلیل واریانس متغیرهای پژوهش ارائه گردید.

مشخصات جمعیت شناختی

جدول ۱: آمار توصیفی مشخصات دموگرافیک

متغیر	ابعاد	تعداد	درصد
جنسیت	مرد	۰	۰
	زن	۱۰۶	۱۰۰
کلاس	متوسطه اول	۱۰۶	۱۰۰
گروه	فرزندان ازدواج مجدد	۵۳	۵۰
	فرزندان ازدواج عادی	۵۳	۵۰

سؤال ۱: آیا میانگین نمره سبک های فرزند پروری ادراک شده، فرزندان ازدواج مجدد و عادی یکسان است؟

جدول ۲: نتایج آزمون تی دو نمونه مستقل

متغیر	نتایج آزمون لون		نتایج آزمون تی دو نمونه مستقل		
	آماره F	سطح معناداری (P-value)	آماره t	درجه آزادی (df)	سطح معناداری (P-value)
سبک های فرزند پروری ادراک شده	۰/۵۲۶	۰/۴۷۰	-۱/۱۴۶	۱۰۴	۰/۲۵۴

طبق جدول ۲، همگنی یا همان برابری واریانس نمره سبک های فرزند پروری ادراک شده، فرزندان ازدواج مجدد و عادی را تأیید کنیم. ($F = ۰/۵۲۶$ ، $P > ۰/۰۵$) همچنین میانگین نمره سبک های فرزند پروری ادراک شده، فرزندان ازدواج مجدد و عادی یکسان است. ($t = -۱/۱۴۶$ ، $P > ۰/۰۵$).

سؤال ۲: آیا میانگین نمره مطلوبیت اجتماعی فرزندان ازدواج مجدد و عادی یکسان است؟

جدول ۳: نتایج آزمون تی دو نمونه مستقل

نتایج آزمون لون	نتایج آزمون تی دو نمونه مستقل
-----------------	-------------------------------

متغیر	آماره F	سطح معناداری (P-value)	آماره t	درجه آزادی (df)	سطح معناداری (P-value)
مطلوبیت اجتماعی	۰/۷۵۵	۰/۳۸۷	-۰/۲۶۹	۱۰۴	۰/۷۸۸

طبق جدول ۳، همگنی یا همان برابری واریانس نمره مطلوبیت اجتماعی فرزندان ازدواج مجدد و عادی را تأیید کنیم. ($F = ۰/۷۵۵$ ، $P > ۰/۰۵$). همچنین میانگین نمره مطلوبیت اجتماعی فرزندان ازدواج مجدد و عادی یکسان است. ($P > ۰/۰۵$ ، $t = -۰/۲۶۹$)

سؤال ۳: آیا میانگین نمره احساس امنیت اجتماعی فرزندان ازدواج مجدد و عادی یکسان است؟

جدول ۴: نتایج آزمون تی دو نمونه مستقل

متغیر	نتایج آزمون لون		نتایج آزمون تی دو نمونه مستقل		
	آماره F	سطح معناداری (P-value)	آماره t	درجه آزادی (df)	سطح معناداری (P-value)
احساس امنیت اجتماعی	۰/۳۹۹	۰/۷۱۸	-۰/۳۵۷	۱۰۴	۰/۷۲۱

طبق جدول ۴، همگنی یا همان برابری واریانس نمره احساس امنیت اجتماعی فرزندان ازدواج مجدد و عادی را تأیید کنیم. ($F = ۰/۳۹۹$ ، $P > ۰/۰۵$). همچنین میانگین نمره احساس امنیت اجتماعی فرزندان ازدواج مجدد و عادی یکسان است. ($t = -۰/۳۵۷$ ، $P > ۰/۰۵$)

سؤال ۴: آیا سبک‌های فرزند پروری ادراک شده قابلیت پیش‌بینی مطلوبیت اجتماعی را دارد؟

برای بررسی این فرضیه، باید از تحلیل رگرسیون خطی ساده استفاده کنیم. به‌طوری‌که متغیر سبک‌های فرزند پروری ادراک شده، به‌عنوان متغیر مستقل (پیش‌بین) و متغیر مطلوبیت اجتماعی نیز به‌عنوان متغیر وابسته (ملاک) در نظر گرفته می‌شود.

نتایج تحلیل رگرسیون به‌صورت زیر خواهد بود:

جدول ۵- خلاصه مدل و ضریب تعیین

ضریب همبستگی (R)	ضریب تعیین (R Square)	ضریب تعیین تعدیل شده (Adjusted R Square)	خطای پیش‌بینی	استاندارد آماری	دربین واتسون
۰/۵۸۱	۰/۳۳۷	۰/۳۳۱	۲/۶۴۳	۲/۰۴۴	

در جدول ۵، ضریب تعیین تعدیل شده برابر با ۰/۳۳۱ به‌دست آمده است و این مقدار بیانگر این است که حدود ۳۴٪ از تغییرات متغیر وابسته‌ی مطلوبیت اجتماعی توسط متغیر مستقل سبک‌های فرزند پروری ادراک شده، پوشش داده می‌شود. خطای استاندارد پیش‌بینی برابر با ۲/۶۴۳ حاصل شده است.

جدول ۶- نتایج جدول تحلیل واریانس

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	آماره F	سطح معناداری (P-value)
رگرسیون	۳۶۹/۹۴۶	۱	۳۶۹/۹۴۶	۵۲/۹۷۹	<۰/۰۰۱
خطا	۷۲۶/۲۱۴	۱۰۴	۶/۹۸۳		
کل	۱۰۹۶/۱۶۰	۱۰۵			

در جدول ۶ که معناداری مدل رگرسیون را مورد ارزیابی قرار می‌دهد، حکایت از تأیید مدل رگرسیونی دارد. به عبارتی متغیر مستقل، قادر به پیش‌بینی تغییرات متغیر وابسته می‌باشد.

جدول ۷- ضرایب رگرسیون برای پیش بینی مطلوبیت اجتماعی

بتا استاندارد نشده	خطای استاندارد	بتا استاندارد شده	آماره t	سطح معناداری (P-value)
۶/۷۹۱	۱/۷۵۷	۳/۸۶۴		<۰/۰۰۱
۵/۹۲۴	۰/۸۱۴	۷/۲۷۹		<۰/۰۰۱

عرض از مبدأ

سبک های فرزند پروری

ادراک شده

در جدول ۷ که جدول ضرایب رگرسیونی نامیده می شود، مشاهده می کنیم که متغیر مستقل سبک های فرزند پروری ادراک شده تأثیر خطی معناداری روی متغیر وابسته دارد و حضورش در مدل الزامی است. همچنین حضور مقدار ثابت یا همان عرض از مبدأ نیز در مدل لازم است.

مدل رگرسیونی نهایی که می توان از آن برای امر پیش بینی مطلوبیت اجتماعی استفاده کرد، به صورت زیر خواهد بود:

$$\text{نمره سبک های فرزند پروری} = 6.791 + 5.924 * \text{برآورد نمره مطلوبیت اجتماعی}$$

سؤال ۵: آیا سبک های فرزند پروری ادراک شده، قابلیت پیش بینی احساس امنیت اجتماعی را دارد؟ برای بررسی این فرضیه، باید از تحلیل رگرسیون خطی ساده استفاده کنیم. به طوری که متغیر سبک های فرزند پروری ادراک شده، به عنوان متغیر مستقل (پیش بین) و متغیر احساس امنیت اجتماعی نیز به عنوان متغیر وابسته (ملاک) در نظر گرفته می شود.

نتایج تحلیل رگرسیون به صورت زیر خواهد بود:

جدول ۸- خلاصه مدل و ضریب تعیین

ضریب همبستگی (R)	ضریب تعیین (R Square)	ضریب تعیین تعدیل شده (Adjusted R Square)	خطای پیش بینی	استاندارد آماره t	درین واتسون
۰/۱۴۶	۰/۰۲۱	۰/۰۱۲	۹/۱۴۵	۱/۹۰۵	

در جدول ۸، ضریب تعیین برابر با ۰/۰۲۱ به دست آمده است و این مقدار بیانگر این است که حدود ۲٪ از تغییرات متغیر وابسته ای احساس امنیت اجتماعی توسط متغیر مستقل سبک های فرزند پروری ادراک شده، پوشش داده می شود. خطای استاندارد پیش بینی برابر با ۹/۱۴۵ حاصل شده است.

جدول ۹- نتایج جدول تحلیل واریانس

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	آماره F	سطح معناداری (P-value)
رگرسیون	۱۸۸/۹۷۴	۱	۱۸۸/۹۷۴	۲/۲۶۰	۰/۱۳۶
خطا	۵۶۹۷/۹۳۲	۱۰۴	۸۳/۶۳۴		
کل	۸۸۸۶/۹۰۶	۱۰۵			

در جدول ۹ که معناداری مدل رگرسیون را مورد ارزیابی قرار می دهد، حکایت از عدم تأیید مدل رگرسیونی دارد. به عبارتی متغیر مستقل، قادر به پیش بینی تغییرات متغیر وابسته نمی باشد و می توان نتیجه گرفت بین سبک های فرزند پروری ادراک شده و احساس امنیت اجتماعی، رابطه وجود ندارد و سبک های فرزند پروری ادراک شده، قابلیت پیش بینی احساس امنیت اجتماعی را ندارد.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر، باهدف پیش بینی مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی بر اساس سبک های فرزند پروری ادراک شده در فرزندان ازدواج مجدد و مقایسه آن با گروه عادی انجام شد. نتایج نشان داد سبک های فرزند پروری ادراک شده در فرزندان ازدواج مجدد و عادی با متغیر مطلوبیت اجتماعی، رابطه معنادار دارد ولی تفاوت معنادار بین دو گروه وجود ندارد. همچنین سبک های فرزند پروری ادراک شده در فرزندان ازدواج مجدد و عادی با متغیر احساس امنیت اجتماعی، رابطه معنادار ندارد و تفاوت معنادار بین دو گروه وجود ندارد. به بیانی واضح تر سبک فرزند پروری ادراک شده ارتباطی به ازدواج مجدد و عادی ندارد، فرزندان ازدواج مجدد و عادی از مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی یکسانی در خانه و جامعه برخوردار

هستند، همچنین سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده در پیش‌بینی مطلوبیت اجتماعی نقش دارد ولی در پیش‌بینی احساس امنیت اجتماعی نقش ندارد.

یکی از عوامل مؤثر بر مطلوبیت اجتماعی، سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده، می‌باشد، در رابطه مطلوبیت اجتماعی با سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده در فرزندان ازدواج مجدد با فرزندان خانواده‌های عادی، نتایج بیانگر این بود که فرزندان که سبک‌های قاطع و آزادمنشانه را در محیط خود تجربه می‌کنند از احساس مطلوبیت اجتماعی بالاتری برخوردارند از طرفی فرزندان که سبک‌های فرزند پروری سهل گیر و مستبدانه را تجربه می‌کنند از احساس مطلوبیت اجتماعی پایینی برخوردارند. (نسلیهان و مروه، ۲۰۱۸) گزارش کردند که والدین با سبک تنبیهی ملایم، بهترین سبک‌ها برای پیش‌گویی رفتارهای اجتماعی مثبت یا منفی کودکان هستند. زرگرشیرازی و سراج خرمی (۱۳۹۰) در پژوهشی بیان کردند که رابطه معناداری بین خود اثربخشی، مقبولیت اجتماعی و اضطراب اجتماعی (مرتبط با اضطراب مدرسه) وجود دارد. در مطالعه لانگرلند (۲۰۱۱) مشخص شد که کیفیت حمایت اجتماعی ادراک‌شده با افزایش احساس همبستگی بین افراد، سبب بهبود سلامت روانی می‌شود. سعیدی فر و نیک‌سیرت (۱۴۰۰) در پژوهشی نشان دادند، رابطه مثبت و معنی‌داری بین سبک مقتدرانه با هوش معنوی وجود دارد. اوزگور (۲۰۱۶) در پژوهشی بیان نمود، شیوه فرزند پروری سهل گیر و مستبد ارتباط معنی‌داری با اعتیاد به اینترنت نوجوانان دارد و کمترین میزان اعتیاد به اینترنت در شیوه مقتدرانه بود. نتیجه پژوهش استیل و مک‌کینی (۲۰۱۹) نشان داد، بین سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده، مشکلات روان‌شناختی و احساس مطلوبیت اجتماعی رابطه معناداری وجود دارد. یافته‌های به‌دست‌آمده از پژوهش حاضر با یافته‌های پژوهشی (دو مینگوس اسپینوزا، روس ابل کوتو، هارب و باینا، ۲۰۱۸؛ سیلین، کی‌لیک، کایا، یوکار و ناسلیگول، ۲۰۱۹؛ چاوی و چن، ۲۰۱۶؛ پور فراهانی، احمد برآبادی و حیدرنیا، ۱۳۹۸؛ محمودی و بریمانی، ۱۳۹۹؛ خادمی، علی‌اکبری و سلمانپور (۱۳۷۹) همسو است.

در تبیین عدم رابطه معناداری بین سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده و مطلوبیت اجتماعی فرزندان ازدواج مجدد و عادی می‌توان چنین اظهار کرد که شیوه‌های تربیتی و تعاملی والدین با فرزندان خود نقش مهمی در رشد و تکامل رفتاری و مطلوبیت اجتماعی آنان در زمینه‌های تحصیلی و اجتماعی و روابط بین فردی و فرهنگی دارد و فقدان ارتباط صحیح بین والد - کودک موجب اختلالات رفتاری و پیش‌زمینه تمایل به رابطه با دوستان نامناسب را مهیا نموده به نحوی که از نظر مقبولیت و مطلوبیت اجتماعی در جایگاه نامناسبی چون ترک تحصیل، افت تحصیلی، گرایش به مصرف مواد، روابط بین فردی ضعیف، قرار می‌گیرند. سبک والدگری دموکرات با ویژگی‌هایی نظیر محبت و همدلی، کودکان خود را مدام تشویق نموده، با بیان مناسب هیجان‌ها، نظرات خود، موجب احساس فزاینده کنترل و حمایت اجتماعی، هیجانی در فرزندان می‌شوند. مشخصه مهم والدینی که دارای سبک فرزندپروری مقتدر، وجود فرزندان با محبت، رابطه گرم و صمیمی می‌باشند، این والدین ضمن کنترل منطقی فرزندانشان از آنان توقع رفتار عادلانه و منطقی دارند هرچند این‌گونه والدین به استدلال و تصمیمات فرزندان خود احترام می‌گذارند اما دارای جایگاه محکمی از نظر قدرت می‌باشند و دلایل قاطع، منطقی در مورد شیوه‌های رفتاری خود ارائه می‌دهند (سیلین و همکاران، ۲۰۲۱) این سبک تربیتی در مقابل دو سبک دیگر (استبدادی و آسان‌گیر) به‌طور حتم موجب افزایش سازگاری و مطلوبیت اجتماعی در فرزندان می‌گردد. با توجه به این‌که سبک فرزند پروری مقتدر عالی‌ترین نوع سبک فرزند پروری به حساب می‌آید موجب تربیت نسلی مستقل و مسئولیت‌پذیر می‌باشد (اوزگور، ۲۰۱۶). بنابراین انتظار کاهش رفتارهای پرخطرانه در این گروه از فرزندان بسیار زیاد می‌باشد، از سوی دیگر در سبک فرزند پروری مستبد، والدین کنترل زیادی بر رفتار فرزندان خود داشته، دارای مقرراتی سخت، روش‌های تنبیهی و دارای محدودیت‌های فراوانی می‌باشند (نسلیهان و مروه، ۲۰۱۸)، با قبول این نکته که بروز عصبانیت و پرخاشگری واکنشی به دنبال محرک خصمانه ایجاد می‌گردد نتیجه ناکامی می‌باشد می‌توان اظهار داشت که والدین دارای سبک فرزند پروری مستبد معتقدند فرزندانشان باید بدون کوچک‌ترین سؤال و پاسخی قوانین را بپذیرد و هیچ‌گونه بحث با والدین خود نداشته باشند (چاوی و همکاران، ۲۰۱۶)، نداشتن هیچ‌گونه حق اظهارنظری به‌مرور زمینه بروز ناکام‌های گسترده و موجب بروز پرخاشگری و ناسازگاری می‌گردد درنهایت سبک فرزند پروری سهل‌گیرانه که با فقدان کنترل والدین و پاسخ‌دهی به خواسته‌های کودک مشخص می‌شود. این شیوه فرزند پروری با بزهکاری و پرخاشگری فرزندان، به دلیل فقدان نظارت والدین، ارتباط دارد.

همچنین داشتن احساس مطلوبیت اجتماعی موجب پیشرفت تحصیلی، اعتمادبه‌نفس، بهبود روابط مناسب با همتایان می‌گردد. درحالی‌که، سبک فرزند پروری دیکتاتوری، با کنترل سخت، محدودیت شدید، انضباط ناپایدار و میزان حمایت هیجانی پایین باعث می‌شوند فرزندان با پیامدهای رفتاری منفی چون پرخاشگری، کارکرد هیجانی پایین مواجه می‌گردند و سبک فرزند پروری مقتدرانه موجب توسعه مطلوبیت اجتماعی فرزندان در زمینه‌های تحصیلی، اجتماعی، فرهنگی و روابط بین فردی می‌گردد به‌طوری‌که دو سبک دموکرات و دیکتاتوری والدین در دست یافتن فرزندان به مطلوبیت اجتماعی و روابط اجتماعی مناسب بین فردی و تحصیلی با شکست مواجه شده و زمینه‌ساز آینده تحصیلی و شغلی و روابط اجتماعی نامطلوب می‌گردد. به عبارتی واضح‌تر می‌توان بیان نمود که سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده ارتباطی به نوع ازدواج والدین (ازدواج مجدد و عادی) ندارد و سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده نقش مهمی در پیش‌بینی مطلوبیت اجتماعی فرزندان ایفا می‌نماید.

احساس امنیت اجتماعی عامل بسیار مؤثری در سبک‌های فرزند پروری به شمار می‌رود، در رابطه با تفاوت و عدم معناداری بین احساس امنیت اجتماعی با سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده، نتایج بیانگر این واقعیت بود که فرزندان که سبک‌های فرزند پروری مقتدرانه و دموکرات را تجربه می‌کنند، احساس امنیت اجتماعی بالایی دارند، از سوی دیگر فرزندان که سبک‌های فرزند پروری مستبدانه و سهل‌گیرانه را تجربه می‌کنند دارای امنیت اجتماعی پایینی می‌باشند. در نظریه سلسله مراتبی نیازهای مازلو، احساس امنیت بلافاصله بعد از ارضای نیازهای اولیه انسانی قرار گرفته است. تأمین امنیت در هر جامعه‌ای لازمه برخورداری از فرصت‌ها و منابع فرهنگی و اجتماعی، کاهش نرخ جرم، جنایت و آسیب‌های اجتماعی می‌باشد (عنبری، حسین زاده و حقیقتیان، ۱۳۹۸). احساس امنیت اجتماعی مشخصه اصلی توانایی فرد برای مقابله با سختی‌ها و چالش‌های زندگی و ارتقاء سلامت روان و بهزیستی است (یعقوبخانی و همکاران، ۱۳۹۷). علاوه بر آن عدم امنیت اجتماعی، در گیرنده علائمی چون تنش مداوم، ترس عمومی، بی‌قراری، بی‌خوابی، ترس‌های مبهم از حوادث احتمالی می‌باشد (دسترنج و قنبری، ۱۳۹۹). احساس امنیت نقش مهمی در تأمین بهداشت اجتماعی، کاهش آسیب‌های اجتماعی، توسعه سلامت عمومی و روانی دارد، نبود احساس امنیت منجر به بیماری‌های جسمانی و روانی در افراد جامعه می‌گردد (غفاری و شیرعلی، ۱۳۹۵). تحقیقات انجام‌شده بر فرزندان ازدواج مجدد نشان می‌دهد که نقاط ضعف ازدواج مجدد از نقاط قوت‌اش بیشتر و موجب پرخاشگری و توقف رشد در فرزندان می‌گردد (گران، ۲۰۱۳). کان اونگ و همکاران (۲۰۱۱) در پژوهشی که به بررسی ادراک کودکان از ازدواج مجدد والدین خود پرداختند، نتیجه نشان داد که کودکان این خانواده‌ها به مقایسه والد نانتی خود با والد اصلی خود می‌پردازند، نتایجی چون پذیرش یا طرد و عدم امنیت نسبت به آینده و حال به دنبال دارد. نتایج پژوهش‌ها نشان داد که سلامت روانی و کیفیت زندگی و بهزیستی ذهنی کودکان در ازدواج‌های مجدد پایین‌تر از کودکان خانواده‌های عادی و تک والد است (انسرودی، ۱۳۹۲). بر اساس یافته‌های کمبل (۲۰۱۲) در خانواده‌های با ازدواج مجدد حضور فرزند نانتی به‌عنوان یک عامل مشکل‌زا در ایجاد رابطه مطلوب می‌باشد. نتایج به‌دست‌آمده از تحقیق حاضر با نتایج پژوهش‌های خلجی، افراسیابی و روحانی، ۱۳۹۸؛ محمدی، ۱۳۹۹؛ صادقی، بهرامی و اسماعیلی، ۱۳۹۸؛ محمدی و محمدی، ۱۳۹۹؛ حمیدی پور و رجبی، ۱۳۹۷؛ متقی، رضایی و اکبری، ۱۳۹۷) همخوان می‌باشد.

در تبیین تفاوت و عدم رابطه معنادار بین سبک‌های فرزند پروری ادراک‌شده و احساس امنیت اجتماعی فرزندان ازدواج مجدد و عادی می‌توان بیان کرد والدین دارای شیوه فرزند پروری مقتدرانه، قوانین را همواره برای فرزندان خود واضح تبیین نموده، فرزندان را به خودمختاری تشویق می‌کنند، فرزندان به خاطر احترامی که از والدین کسب می‌نماید، در زندگی شخصی و اجتماعی با کسب امنیت اجتماعی به درجات بالای علمی نائل می‌گردند. سبک‌های فرزند پروری ترکیبی از رفتارهای والدین می‌باشد که در موقعیت‌های گوناگونی ایجاد و موجب گسترش فضای مؤثر فرزند پروری دائمی می‌گردد (ذکایی فر و موسوی زاده، ۱۳۹۸). ویژگی‌های نظیر محبت و گرمی و خودجوشی در سبک والدگری دموکرات به فور دیده می‌شود، این والدین کودکان خود را تشویق می‌کنند نظرات خود را هرچند نادرست یا متفاوت به همراه ابراز هیجان‌های خود به‌طور دقیق و کامل ابراز نمایند. این سبک فرزند پروری اغلب منجر به خودتنظیمی، امنیت اجتماعی و پیشرفت تحصیلی می‌شود. درحالی‌که، سبک والدگری دیکتاتوری ویژگی‌هایی مانند سنگدلی، سختگیری را در برمی‌گیرد. این والدین به نیازهای رشد و نمو کودکان خود توجهی ندارند. این سبک فرزند پروری منجر به عدم امنیت اجتماعی، مهارت‌های ضعیف اجتماعی،

عزت نفس پایین و پرخاشگری می شود و مانع پیشرفت تحصیلی فرزندان می گردد، والدین مقتدر معمولاً مقررات سختی برای فرزندان شان وضع می کنند و بر اجرای آن پافشاری می نمایند. آنان فرزندان خود را تشویق می کنند که مستقل باشند، علاقه زیادی به پیشرفت فرزندان خود دارند، بازخوردهای مثبتی نسبت به پیشرفت آنان نشان می دهند (نسلپهان و مروه، ۲۰۱۸). البته باید در نظر داشته باشیم که انتظارات متناسب با توانایی های فرزندان همراه با حد معقولی از محبت موجب افزایش پشتکار و خودکارایی فرزندان می شود، در صورتی که وجود اقتدار غیرمنطقی که منطبق بر میل والدین به تسلط بر فرزند باشد به احساس طردشدگی، پرخاشگری و در نهایت افسردگی منجر می شود (محمودی و بریمانی، ۱۳۹۹). کودکان والدین مقتدر سطوح بالاتری از خودمختاری دارند و از صلاحیت های اجتماعی بیشتری نسبت به دیگران برخوردار هستند. دانش آموزان با والدین مقتدر بیشتر از دانش آموزان با والدین مستبد و سهل گیر، از شیوه حل مسئله در شرایط استرس زا استفاده می کنند و از امنیت اجتماعی مناسبی در جامعه برخوردارند (ذکایی فر و موسوی زاده، ۱۳۹۸). سبک فرزند پروری دیکتاتوری با تقاضاهای بالای والدین و پاسخ دهی کم آن ها همراه می باشد. این والدین نیازی برای ارائه دلیل جهت دستورات خود نمی بینند و بر اطاعت و احترام بی چون و چرای فرزندان تأکید می کنند. فرزند پروری سهل گیرانه با تقاضاهای کم والدین و پاسخ دهی زیاد آن ها مشخص می شود. والدین سهل گیر توجه بیش از حد به فرزندان شان نشان می دهند و از آنان انتظارات کمی دارند. این والدین اغلب استقلال و آزادی زیادی به فرزندان می دهند، ولی معمولاً اهداف و انتظاراتی روشن برای فرزندان ترسیم نمی کنند (سعیدی فر و نیک سیرت، ۱۴۰۰). والدین سهل گیر و غفلت کننده تصمیم گیرنده نهایی در جهت خواسته های کودک یا نوجوان می باشند و فرزند مختار است نسبت به خواسته های والدین بی اعتنا باشد. والدین ظاهراً برای فردیت، گشادگی نسبت به تغییر، بالا بردن توانایی انسان و مساوات طلبی در خانواده ارزش قائل اند، ولی صرفاً بدین دلیل، به این ارزش ها اعتقاد دارند تا از زیر بار مسئولیت شانه خالی کنند. بدین صورت، ارائه دهنده الگو و سرمشقی از بزرگسال مسئول نمی باشند. از طرفی، سطح ارزش افراد خانواده پایین و روابط اعضای خانواده آشفته و غیر انسانی است. با رشد ناکافی ارزش ها و مشخص نبودن معیار خانواده، تمایل به ناپایداری و بی ثباتی در برابر مشکلات افزایش می یابد و نوجوان دچار نوعی دوگانگی احساس و عدم امنیت و خودکم بینی می گردد و برای کسب امنیت اجتماعی به سمت رفتارهای ناشایست سوق داده می شوند (میلزو همکاران، ۲۰۱۸).

در یک جمع بندی، سبک های فرزند پروری ادراک شده بیانگر روابط عاطفی و نحوه ارتباط کلی والدین با فرزندان است. خانواده قادر است با حمایت از فرزندان خود، از آسیب های جدی وی در دوران بزرگسالی جلوگیری کند (چاوی و همکاران، ۲۰۱۶). این پژوهش به طور کلی باهدف پیش بینی مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی بر اساس سبک های فرزند پروری ادراک شده در فرزندان ازدواج مجدد و مقایسه آن با گروه عادی پرداخت. نتایج کلی یافته ها بیانگر این واقعیت بود که سبک های فرزند پروری ادراک شده هیچ ارتباطی به ازدواج مجدد و عادی ندارد. همچنین سبک های فرزند پروری ادراک شده نقش مهمی در پیش بینی مطلوبیت اجتماعی دارد ولی در پیش بینی احساس امنیت اجتماعی نقشی ندارد. این نتایج می تواند مبنای طراحی برنامه های آموزشی و درمانی باشد که اجرایی شدن آن بر روی زوجین عادی و زوجین دارای ازدواج مجدد می تواند زمینه ساز تقویت مطلوبیت اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی در فرزندان شان گردد.

مطالعه حاضر عاری از محدودیت نبوده است. محدود کردن نمونه به دانش آموزان دبیرستانی به جنسیت دختر همچنین، زیاد بودن تعداد پرسشنامه ها و حجم سؤالات، از جمله محدودیت های پژوهش حاضر بود که می تواند اعتبار درونی - بیرونی یافته های حاصل را تا حد زیادی با محدودیت مواجه نماید. لذا پیشنهاد می شود در پژوهش های آتی نقش متغیرهای مورد بررسی در پژوهش حاضر بر روی دانش آموزان تمامی مقاطع تحصیلی مورد بررسی و مقایسه قرار گیرد و همچنین مراکز درمانی و مشاوره ای از نتایج حاصل از پژوهش حاضر جهت تدوین و به کارگیری برنامه های آموزشی استفاده نمایند.

تضاد منافع: این پژوهش بدون حمایت مالی سازمان خاص انجام گرفته است و هیچ گونه تضاد منافع ندارد.

منابع

- انسرودی، الناز. (۱۳۹۲). "بررسی علل عدم تمایل زنان مطلقه به ازدواج مجدد در کمیته امداد امام خمینی (ره) شهرستان قدس"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهرا.
- آسنجرائی، فرامرز؛ جزایری، رضوان السادات، فاتحی زاده، مریم؛ اعتمادی، عذرا و یان دومول. (۱۳۹۷). اثربخشی برنامه مداخله‌ای اجتماع‌محور بازسازی زندگی بر سازگاری پس از طلاق زنان مطلقه. پژوهش‌های مشاوره، جلد ۱۷ (۶۸)، ۵ - ۱۷.
- اسفندیاری، غلامرضا. (۱۳۸۳). "بررسی مقایسه‌ای شیوه‌های فرزند پروری مادران کودکان مبتلا به اختلالات رفتاری و مادران کودکان بهنجار و تأثیر آموزش مادران بر اختلالات رفتاری کودکان"، پایان نامه کارشناسی ارشد. انستیتو روان پزشکی تهران.
- بخشنده زحمتی، سمیه؛ بهیان، شاپور و حقیقتیان، منصور. (۱۳۹۸). "مقایسه احساس امنیت اجتماعی زنان در شهر تهران". پژوهشنامه نظم و امنیت/انتظامی، ۱۳ (۱)، ۱۱۵ - ۱۴۰.
- بهادری، خسرو؛ شاهی، جعفر و برقی، عیسی. (۱۳۹۷). "نقش مطلوبیت اجتماعی و پذیرش در پیش‌بینی خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان دوم متوسطه". فصلنامه علمی، آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، ۸ (۱)، ۱۳۳ - ۱۴۴.
- بزرگمهری بوذرجمهری، خاطره؛ حافظی، فریبا؛ عسگری، پرویز؛ مکوندی، بهنام و پاشا، رضا. (۱۳۹۸). "اثربخشی آموزش هوش افزایی مبتنی بر نظریه هوش‌های چندگانه گاردنر بر مطلوبیت اجتماعی و انگیزش تحصیلی دانش آموزان دختر پایه دهم شهر اصفهان". مجله روان‌شناسی اجتماعی، ۱۳ (۵۱)، ۲۱ - ۱۱.
- پور فراهانی، منیره؛ احمد برابادی، حسین و حیدرنیا، احمد. (۱۳۹۸). "اثربخشی درمان گروهی مبتنی بر پذیرش و تعهد بر اضطراب اجتماعی دختران نوجوان بی‌سرپرست". فصلنامه مددکاری اجتماعی، ۸ (۴)، ۵ - ۱۳.
- پودینه، لیلا؛ جنابادی، حسین؛ پورقاز، عبدالوهاب. (۱۳۹۵). "رابطه سبک‌های فرزند پروری و سبک‌های انضباطی با جرئت ورزی دانش آموزان". مجله مطالعات روانشناسی تربیتی، شماره ۲۴، ۲۱ - ۳۸.
- ثمري، علی‌اکبر و لعلی فاز، آسنجرائی، فرامرز؛ جزایری، رضوان السادات؛ فاتحی زاده، مریم؛ اعتمادی عذرا و یان دومول. (۱۳۹۶). "اثربخشی برنامه مداخله‌ای اجتماع‌محور بازسازی زندگی بر سازگاری پس از طلاق زنان مطلقه". پژوهش‌های مشاوره، ۱۷ (۶۸)، ۵ - ۲۰.
- حمیدی پور، رحیم و رجبی، فاطمه. (۱۳۹۷). "پیش‌بینی احساس امنیت اجتماعی بر اساس هویت اجتماعی، هوش فرهنگی و معنویت". پژوهش‌های راهبردی/امنیت و نظم اجتماعی، ۷ (۲۰)، ۹۷ - ۱۱۱.
- خادمی، علی؛ علی‌اکبری، مینا و سلمانپور، حمزه. (۱۳۹۷). "بررسی رابطه بین مقبولیت اجتماعی و نگرش به مادر با اضطراب به مدرسه دانش آموزان پایه ششم ابتدایی ناحیه ۲ شهرستان ارومیه". نشریه علمی - پژوهشی آموزش و ارزشیابی، ۱۱ (۴۳)، ۱۱۳ - ۱۳۰.
- خانیک، الهه و معتمدی، عبدالله. (۱۳۹۶). "تأثیر مشاوره گروهی راه‌حل محور بر خودکارآمدی و حمایت اجتماعی کودکان کار". فصلنامه سلامت روانی کودک، ۴ (۱)، ۱۰۹ - ۱۱۸.

- خلجی، مریم؛ افراسیابی، حسین و روحانی، علی. (۱۳۹۸). "تفسیر زنان مطلقه از ازدواج مجدد مطالعه کیفی در شهرکرد". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه یزد، پردیس علوم انسانی و اجتماعی - دانشکده علوم اجتماعی".
- دسترنج، منصوره و قنبری، سمیه. (۱۳۹۹). "بررسی وضعیت احساس امنیت اجتماعی و عوامل اجتماعی - فرهنگی مؤثر بر آن در بین جوانان شهر لار". فصلنامه علمی/امنیت ملی، ۱۰ (۳۵)، ۱۳۱-۱۵۴.
- ذکایی فر، آرزو و موسوی زاده، توکل. (۱۳۹۹). "نقش سبک های فرزند پروری والدین در پیش بینی رشد اجتماعی کودکان پیش دبستان ۵ و ۶ ساله". پژوهش های روان شناختی، ۳۷، ۸۷-۱۰۰.
- روزبهانی، فهیمه و اخلاقی کوهپایی، حسین. (۱۳۹۷). "رابطه سبک های دل بستگی و طرحواره های ناسازگار اولیه با مطلوبیت اجتماعی معنادین در حال ترک". مجله مطالعات ناتوانی، ۱۳۹۷، (۸): ۹۷.
- رادفر، محمدرضا و حبیب زاده، اصحاب. (۱۳۹۷). "عوامل اجتماعی مؤثر بر احساس امنیت اجتماعی". فصلنامه انتظام اجتماعی، ۱۰ (۱۲)، ۵۳-۸۴.
- زرگرشیرازی، فریبا و سراج خرمی، ناصر. (۱۳۹۰). "رابطه خود اثربخشی و مقبولیت اجتماعی با اضطراب اجتماعی در دانش آموزان دختر". نشریه علمی زن و فرهنگ، ۳ (۷)، ۶۳-۷۸.
- سعیدی فر، محمد و نیک صفت، ابراهیم. (۱۴۰۰). "بررسی نقش سبک های فرزند پروری در پیش بینی سلامت روان دانش آموزان با میانجی گری هوش معنوی". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور استان تهران، مرکز پیام نور ورامین.
- سرمدی سلطان، وحید؛ زارعی، وحید؛ میانکلی، فرشاد و سلیمی بحستانی، حسین. (۱۳۹۲). "اثربخشی آموزش مهارت های زندگی بر بیانگری و مطلوبیت اجتماعی دانشجویان". روانشناسی تحولی: روانشناسان ایرانی، ۳۷، ۸۱-۸۹.
- صادقی، محمد؛ بهرامی، فاطمه و اسماعیلی، رضا. (۱۳۹۸). "تدوین مدل بومی عوامل فرهنگی بازدارنده ازدواج مجدد زنان سرپرست خانوار زیر پوشش کمیته امداد کشور ایران در سال ۱۳۹۵". پژوهشنامه زنان، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی فصلنامه علمی (مقاله علمی - پژوهشی)، ۱۰ (۲)، ۱۹۹-۲۲۹.
- صادقی، مسعود؛ بهرامی، فاطمه و اسماعیلی، رضا. (۱۳۹۶). "تلفیقی از مدل بومی موانع جامعه شناختی ازدواج مجدد خانوارهای سرپرست زن تحت پوشش امداد ملی کمیته ایران در سال ۱۳۹۵". فصلنامه رفاه اجتماعی، ۱۸ (۷۰)، ۱۸۰-۱۴۱.
- طهماسبی پور، نجف؛ نصری، صادق و محمدی، عبدالکریم. (۱۴۰۰). "بررسی رابطه تاب آوری و خود پنداره تحصیلی با مطلوبیت اجتماعی دانش آموزان پسر دوره دوم متوسطه شهرستان گنبد کاووس". فصلنامه راهبردهای نو در روانشناسی و علوم تربیتی، ۳ (۱۲)، ۲۴-۳۴.
- طالبیان، محمدرضا. (۱۳۹۸). "تورش مطلوبیت اجتماعی در پیمایش های اجتماعی". راهبرد فرهنگ، ۴۵، ۲۶-۸.
- عنبری، علی؛ حسین زاده، علی حسین و حقیقتیان، منصور. (۱۳۹۸). "تحلیل جامعه شناختی تأثیر میزان استفاده از فضای مجازی بر احساس امنیت اجتماعی (مورد مطالعه: شهر ایلام)". فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات امنیت اجتماعی، ۵۷، ۲۱۱-۲۷۵.
- غفاری، غلامرضا و شیرعلی، ابراهیم. (۱۳۹۵). "بررسی وضعیت نشاط اجتماعی در بین شهروندان و رابطه آن با احساس امنیت اجتماعی (نمونه موردی: جوانان ۲۹-۱۸ شهر تهران)". فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات امنیت اجتماعی، ۴۵، ۳۳-۵۷.
- قوی پنجه، فاطمه؛ علی مندگاری، ملیحه و کلاته ساداتی، احمد. (۱۳۹۶). "تجربه ازدواج مجدد در زنان مطلقه شهر شیراز". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه یزد، پردیس علوم انسانی و اجتماعی - دانشکده علوم اجتماعی.
- گنجی، حمزه. (۱۳۸۴). ارزشیابی شخصیت. تهران: ساوالان.
- محمدی، رزگار و محمدی زهرا. (۱۳۹۸). "چالش های ازدواج مجدد زنان با حضور فرزند: پژوهشی کیفی". زن در توسعه و سیاست، ۱۷ (۱)، ۹۷-۱۱۹.

- محمدی، زهرا. (۱۳۹۹). "مطالعه‌ی جامعه‌شناختی مسائل مرتبط با ازدواج مجدد زنان سرپرست خانوار". فصلنامه علمی - پژوهشی زن و جامعه، ۱۱(۲)، ۲۵۶ - ۲۷۷.
- محمودی، سیده زهرا و بریمانی، ابوالقاسم. (۱۳۹۹). "رابطه بین مطلوبیت اجتماعی و خودکارآمدی با شادکامی دانشجویان (مورد مطالعه: دانشگاه آزاد اسلامی واحد نکا)". تغییرات اجتماعی - فرهنگی، ۱۷(۶۶)، ۱۷۴.
- محسنی، سحر و میرگل، احمد. (۱۳۹۹). تعیین نقش سبک زندگی اسلامی، مطلوبیت اجتماعی و خودکارآمدی بر شادی و سلامت روان دانشجویان. مجله "پژوهش سلامت". ۵(۳)، ۱۳۷ - ۱۴۳.
- متقی، شکوفه؛ رضائی، صادق واکبری، روح‌اله. (۱۳۹۷). بررسی تأثیر سرمایه روان‌شناختی و خودکارآمدی بر احساس امنیت اجتماعی دانش آموزان. فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات امنیت اجتماعی، ۵۴، ۱ - ۱۹.
- مرادی، کبری و دهقانی، اکرم. (۱۳۹۷). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر شادکامی و مطلوبیت اجتماعی زنان حوزوی. فصلنامه فرهنگی - تربیتی زنان و خانواده، ۱۲(۴۲)، ۱۱۳ - ۱۲۶.
- یعقوبخانی، مرضیه؛ اسدزاده، حسن؛ سعدی پور، اسماعیل؛ دلاور، علی و درتاج، فریبرز. (۱۳۹۶). "ویژگی‌های روان‌سنجی و ساختار عاملی نسخه فارسی مقیاس امنیت و لذت اجتماعی (SSPS)". فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات امنیت اجتماعی، شماره ۵۳، بهار ۹۷، ۲۱۷ - ۲۳۷.
- یکله، معصومه؛ محسن زاده، فرشاد و زهراکار، کیانوش. (۱۳۹۷). "مطالعه کیفیت ازدواج مجدد پس از طلاق (رویکرد داده بنیاد)". فصلنامه مددکاری اجتماعی، ۷(۳)، ۱۷ - ۳۱.
- Akin, A., Uysal, R., Özkara, N., & Bingöl, T.Y. (2012). *The validity and reliability of the Turkish version of the Social Safeness and Pleasure Scale (SSPS)*. Paper presented at the Applied Education Congress, Ankara, Turkey.
- Akin, U., & Akin, A. (2016). Investiga
- Baumrind, D. (1973). The development of instrumental competence through socialization. In A. D. Pick (Ed.), *Minnesota symposium on child psychology* (Vol. 7, pp. 3-46). Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Boisot, M. (2015). *Information space: a framework for learning in organizations, institutions and cultures*. London: Routledge.
- Buri, J. (1991). Parental authority questionnaire. *Journal of Personality Assessment*, 57, 110 - 119.
- Dastranj, M., & Ghanbari, S. (2020). A study the status of a sense of societal security and socio-cultural factors affecting it among youth in Lar city. *Journal of National Security*, 10(35), 131-154. (Persian)
- Domínguez - Espinosa, A. d. C., He, J., Rosabal - Coto, M., Harb, C., & Baena, I. B. (2018). *An indigenous measure of social desirability across non -Western countries*. Papers from the international association for cross-cultural psychology conferences.
- Ganong, L. H., Coleman, M., & Jamison, T. (2011). Patterns of stepchild - stepparent relationship development. *Journal of Marriage and Family*, 73(2), 396 - 413. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2010.00814.x>
- Gilbert, P., McEwan, K., Mitra, R., Franks, L., Richter, A., & Rockliff, H. (2008). Feeling safe and content: A specific affect regulation system? Relationship to depression, anxiety, stress, and self-criticism. *The Journal of Positive Psychology*, 3(3), 182-191. <https://doi.org/10.1080/17439760801999461>
- Gilbert, P., McEwan, K., Mitra, R., Richter, A., Franks, L., Mills, A., Bellew, R. & Gale, C. (2009). An exploration of different types of positive affect in students and patients with bipolar disorder. *Clinical Neuropsychiatry*, 6, 135-143.
- Innes, M. (2017). Signal crimes and signal disorders: notes on deviance as communicative action. *The British Journal of Sociology*, 55(3), 335-355. <https://doi.org/10.1111/j.1468-4446.2004.00023.x>

- Kaminska, O., & Foulsham, T. (2016). Eye-tracking social desirability bias. *Bulletin of Sociological Methodology/Bulletin de Méthodologie Sociologique*, 130(1), 73-89. <https://doi.org/10.1177/0759106315627591>
- Kelly, A. C., & Dupasquier J. (2016). Social safeness mediates the relationship between recalled parental warmth and the capacity for self-compassion and receiving compassion. *Personality and Individual Differences*, 89, 161-157. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2015.10.017>
- Kılıçkaya, S., Uçar, N., & Denizci Nazlıgül, M. (2021). A Systematic Review of the Association between Parenting Styles and Narcissism in Young Adults: From Baumrind's Perspective. *Psychological Reports*. <https://doi.org/10.1177/00332941211041010>
- Langerland, E. (2011). The impact of social support on mental health service users' sense of coherence: A longitudinal panel survey. *International Journal of Nursing Studies*, 46(6), 830 - 837. <https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2008.12.017>
- Liao, P. S. (2016). Social desirability bias and mode effects in the case of voting behavior. *Bulletin of Sociological Methodology/Bulletin de Méthodologie Sociologique*, 132(1), 73-83. <https://doi.org/10.1177/0759106316662594>
- Mills, R. S., Arbeau, K. A., Lall, D. I., & De Jaeger, A. E. (2010). Parenting and child characteristics in the prediction of shame in early and middle childhood. *Merrill-Palmer Quarterly (1982-)*, 500-528.
- Özgür, H. (2016). The relationship between Internet parenting styles and Internet usage of children and adolescents. *Computers in Human Behavior*, 60, 411-424. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2016.02.081>
- Pace, G. T., Shafer, K., Jensen, T. M., & Larson, J. H. (2015). Stepparenting issues and relationship quality: The role of clear communication. *Journal of Social Work*, 15(1), 24-44. <https://doi.org/10.1177/1468017313504508>
- Prato, R.M. (2013). *Remarital prepration: the perspectives of individuals involved in a remarriage*. (Doctoral dissertation), Chestnut Hill college.
- Saltali, N. D., & Imir, H. M. (2018). Parenting styles as a predictor of the preschool children's social behaviours. *Participatory Educational Research*, 5(2), 18-37. <https://doi.org/10.17275/per.18.10.5.2>
- Schweizer, V.J. (2020). *First marriage vs. remarriage: Demographic characteristics*. National Center for Family and Marriage Research Family Profiles.
- Steele, E. H., & McKinney, C. (2019). Emerging adult psychological problems and parenting style: Moderation by parent-child relationship quality. *Personality and Individual Differences*, 146, 201 - 208. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2018.04.048>
- ting the mediator role of social safeness on the relationship between forgiveness and life satisfaction. *Anales de psicología*, 32, 534-528. <https://doi.org/10.6018/analesps.32.2.205271>
- Valente, J. Y., Cogo - Moreira, H., & Sanchez, Z. M. (2017). Gradient of association between parenting styles and patterns of drug use in adolescence: A latent class analysis. *Drug and Alcohol Dependence*, 180, 272 - 278. <https://doi.org/10.1016/j.drugalcdep.2017.08.015>
- Zuquette, C. R., Opaleye, E. S., Feijó, M. R., Amato, T. C., Ferri, C. P., & Noto, A. R. (2019). Contributions of parenting styles and parental drunkenness to adolescent drinking. *Brazilian. Journal of Psychiatry*, 41(6), 511-517. <https://doi.org/10.1590/1516-4446-2018-0041>

Predicting Social Well-Being, Sense of Security, and Social Enjoyment Based on Perceived Parenting Styles in Children of Remarriage and Comparing It with the Normal Group

Naser Yoosefi¹, Jamal Rahimi², Shabrooz Ghobadizadeh³, Mohamad Ali Moslemi⁴

Abstract

The present study aimed to predict social well-being and sense of social security based on perceived parenting styles in children of remarriage and to compare it with a normal group. The research method was predictive-comparative. The statistical population included all female high school students in the 10th, 11th, and 12th grades in Shahreza County during the 2022-2023 academic year. The sample consisted of 106 students, with 53 students from “remarried families” and 53 from the “normal group,” selected through multi-stage cluster random sampling. To collect data, the following questionnaires were used: the Social Well-Being Scale by Keyes, the Social Security Scale by Gilbert et al., and the Perceived Parenting Styles Questionnaire by Baumrind. Data were analyzed using SPSS 25 software through descriptive statistics (mean and standard deviation) and inferential statistics (independent t-test, ANOVA, and regression analysis). The results showed that perceived parenting styles in children of remarriage and normal children have a significant relationship with the variable of social well-being, but no significant difference was found between the two groups. Additionally, perceived parenting styles in children of remarriage and normal children do not have a significant relationship with the variable of social security, and there is no significant difference between the two groups. More clearly, the style of parenting is not related to remarriage or normal family structures, and both children from remarried families and normal families have similar levels of social well-being and social security in their homes and communities. Furthermore, perceived parenting styles play a role in predicting social well-being ($p < 0.001$) but do not play a role in predicting social security ($p > 0.136$). The findings of this study can serve as a basis for designing educational and therapeutic programs aimed at couples who have remarried, which can help strengthen social well-being and sense of social security in their children.

Keywords: Social Well-Being, Sense of Social Security, Perceived Parenting Styles, Children of Remarriage.

¹ Assistant Professor of Family Counseling and Psychology, Department of Counseling, Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Kurdistan, Kurdistan, Iran.

² PhD Student in Psychology, Islamic Azad University, Sanandaj Branch, Sanandaj, Iran.

³ Master's Degree in Counseling, Department of Counseling, Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Kurdistan, Kurdistan, Iran (Corresponding Author) shabroozghabadi@gmail.com.

⁴ Master's Degree in Psychology, Department of Psychology, University of Tabriz, Tabriz, Iran.

